Anul IV. Nr. 2. Cluj, Duminecă 10 Martie 1929. 2 Lei exemplarul.

Chemarea Tinerimei Române

ABONAMENTUL:
Pe un an ... Lei 180·—
Pe un jumătate an ... Lei 90·—
Pe 3 luni ... Lei 40·—

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 19

REDACȚIA: Cluj, Strada Regina Maria Nr. 4. — Telefon: 7-69
ADMINISTRAȚIA: Cluj, Strada Regina Maria Nr. 19. — Telefon: 10-86

Guvernul masselor.

Opoziția din parlament când vrea să spună un lucru mare... pentru a „slăbi" prestigiul guvernului prezidat de dl I. Maniu, aruncă sfidălor băncei guvernamentale fraza goală: „sunteți guvernul masselor".

Și o spune aceasta cu intonație și cu un gest par'că ar spune că sunteți guvernul urnelor furate, cum erau ei, ori că sunteți guvernul jandarmilor, a teroarei electorale și alte exteriorizări de-ale alegerilor premergătoare ultimei alegeri, care prin solemnitatea și libertatea ei ar putea fi considerată drept plebiscit național.

Câtă inconștiență, câtă lipsă de patriotism și ce slab certificat pentru unul, care uitând situația lui umilitoare și jenantă când a guvernat fără autorizația celor guvernați, lucrând brutal și ostil contra intereselor neamului timp de zece ani, nu se rușinează a taxa drept umilitor reprezentarea adevăratelor interese ale neamului românesc.

Ce lipsă de scrupul de conștiință tradează sufletul acelui pretins părinte al neamului, care în loc de a se bucura sincer că în fine poporul românesc, această turmă resfirată mult timp și-a găsit adevărații păstori, își bate joc de această norocoasă și salvatoare situație.

Oare ce insultă mai gravă s'ar mai putea aduce blândului plugar român, ca această apreciere regretabilă, a opoziției, prin care sfidează și își bate joc de cei patrusprezece milioane plugari români, pentrucă datorit sufletului curat și românesc al lui Iuliu Maniu *a putut ajunge la libera exercitare a voinței și drepturilor sale.*

Știam că principiul călăuză al partidului liberal și aservitului partid averescan e confiscarea voinței naționale, *dar nu i-am fi crezut nici odată așa de puțin patrioți, încât să-i supere și să regrete momentul când poporul românesc devine stăpân pe interesele sale.*

Ne-au furnizat o nouă mărturisire de credință, noi o luăm la cunoștință și o fixăm.

Guvernul masselor, titlu de mândrie pentru noi, înconjurat de aprecierea celui mai înalt factor constituțional, cu mândrie își revendică acest titlu. Partidul dlui I. Maniu, în ciuda regretabilei aprecieri a opoziției, nu are nici un alt scop decât să rămână pentru totdeauna guvernul masselor fiind la guvern și partidul masselor, fiind în opoziție.

Să nu uităm că massă în țara românească înseamnă patrusprezece milioane plugari români.

Cine se simte dejosit a sta în slujba acestora și cine disconsideră aceasta masivă și frumoasă unitate..., să aibă curajul ca aldădată, s'o spună tuturor și cu glas tare.

Aceasta ca să se știe...

Dr. A. T. Mureșan.

„Nu veți găsi mâini mai energice decât ale noastre"!

„Noi, guvernul Majestății Sale, vom respecta toate libertățile. Da, de sine înțeles, nu vom admite ca să se turbure ordinea prin agenți ai curentelor răsvrătitoare și nici prin acțiunea iredentistă, care — har Domnului — nu s'a arătat până acum în țara noastră. Dar, dacă s'ar arăta, nu am fi străini de a lua nici față de ei cele mai hotărâte legale măsuri.

La noi nu sunt iredentiști. Constat cu multă plăcere că la noi nu este comunism. Dar, desine înțeles, domnule general Averescu, că sunt agenți comuniști, pe cari-i trimit cercuri interesate străine în țara noastră, care servesc interese alte decât ale ordinei, civilizației sociale și, mai ales, altele decât cele care sunt ale țării și ale neamului nostru.

Și, fiindcă noi suntem datori, față de orice împrejurări, a păstra interesele superioare ale acestei ordini morale și a păstra integritatea teritoriului și întreg patrimoniul nostru național, nu ne vom da îndărăt și nu veți găsi mâini mai energice decât ale noastre pentru a pune mâna pe acești agenți cari vor să turbure sufletul liniștit și dorul de muncă liniștită a pacinicilor noștri cetățeni."

(Din marele discurs al Dlui prim-ministru Iuliu Maniu, ținut la Senat.)

Chestiunea siringilor.

Păcatele guvernării averescane au isbucnit pretutindeni în formă de siringi cari au costat statul 300 milioane lei. Opinia publică revoltată a cerut sancționarea vinovaților și chestiunea siringilor a fost deferită de guvernul actual justiției. Guvernul care are ca substrat al existenței sale noțiunea dreptății, nici nu putea trasă altă cale, care să lumineze într'adevăr această scabroasă afacere mai obiectiv și real. Nu prin anchete parlamentare inutile, ca cele instituite de guvernul liberal, cari să încurce și mai mult chestiunea, nu prin mijloace din umbră și prin o complicitate deghizată — ci prin concursul justiției țării — se va putea stabili precis vinovățiile tuturor acelora care au crezut că între averea țării și averea lor personală e bine să nu facă nici o disdincție. Guvernul național-țărănesc are deci și în această chestiune un mare merit; acela de a reintegra justiția țării în atribuțiile ei firești — cari cuprind pe toți cetățenii acestei țări — și indiferent dacă cineva a fost în timpul hoției comise ministru să poată fi judecat efectiv și să-și ispășiască păcatele.

Până azi legea responzabilității ministeriale, a fost o frumoasă și amăgitoare ficțiune constituțională. Miniștrii puteau săvârși orice tâlhărie, puteau substitui legii domnia bunului plac fără ca nimeni să le fi cerut cândva socoteală, sau fără să se gândească, cel puțin, că pentru actele lor puteau fi trași la răspundere vre-odată.

Acest sistem însă a dispărut deodată ca interesații cari l'au susținut. Problema siringilor a evidențiat suficient că guvernul național-țărănesc este hotărît să aplice legea responzabilității ministeriale efectiv. Și mă tem că aceasta, va însemna fatal întemnițarea multor ticăloși, cari au trecut până azi drept oameni cinstiți ori invulnerabili. Și va însemna în primul rând lichidarea averescanismului, prin temniță.

G.

Problema Basarabiei.

De: **Bazil Gruia.**

Partidul liberal, bordelul tuturor diversiunilor și al tuturor conjurațiilor, a pus în ultimul timp în circulație așa zisa chestiune a Basarabiei.

A poruncit mai întâi tuturor scribitor puși în slujba credeului vintilist să țipe ca din gură de șarpe, că Basarabia e bântuită de comunism și că România e amenințată de revoluție; apoi a încercat ca toate acestea să le atribue guvernării național-țărăniste.

Concluzia e simplă — după logica și mai simplistă a oricărei căpățâni liberale: în Basarabia e comunism, România e în pragul revoluției — revoluția e provocată de guvernul Maniu, deci pentru salvarea țării se impune (citiți bine și nu râdeți vă rog)... chemarea liberalilor la putere! — Numai cât socoteala de acasă, nu se prea potrivește cu cea din târg. In primul rând pentru că în Basarabia nu există nici comunism, nici revoluție! — Sincer fie zis revoluția există; dar ea nu există decât în sânul partidului liberal, care în opozie e revoluționar întotdeauna.

Reiese aceasta clar din declarațiile autorizate atât ale dlor miniștri Vaida și Ioanițescu cât și din recentele declarații ale dlui prim-ministru Iuliu Maniu — care a pus la punct definitiv problema Basarabiei.

S'a evidențiat cu această ocazie că liberalii s'au alarmat în van și toată năzuința lor criminală de a se îndoi de unitatea noastră națională — pe tema Basarabiei, s'a prăbușit într'un sinistru ridicol.

Da! în Basarabia există o oarecare nemulțumire, însă de altă natură și din altă cauză. Intâi putem spune, că foametea grozavă din ultimii ani a creat în Basarabia o situație economică din cele mai precare, că guvernările de până acum ale liberalilor și averescanilor au ultragiat sistematic sufletul bun și patriotic al basarabenilor prin stare de asediu, prin cenzură și prin stâlcirea în bătăi a alegătorilor cari au încercat în trecut să se apropie de urnă, dacă nu erau însemnați în frunte cu *„steaua"* ori cu *„linia dreaptă"* — a brătienismului. ...Că în Basarabia — pălmuirea lui Pan Halipa — de către o unealtă murdară a regimurilor sucombate a stârnit o profundă revoltă — și că în general abuzurile și sălbătăciile guvernanților de până acum au produs o îndreptățită nemulțumire, dar nu vom putea afirma niciodată obiectiv, că în Basarabia clocotește revoluția. Aceasta este o minciună sfruntată — criminală și păgubitoare, care nu onorează de loc pe cei cari se alarmează sub flamura ei. Orice om cu bun simț din această țară, știe precis că îndreptățita nemulțumire din Basarabia — nu comunism — se datorește în primul rând unei cauze naturale: seceta și unei alte cauze de ordin politic. Nu se va putea spune niciodată că aceasta din urmă se datorește guvernării de 4 luni a parti-

(Continuarea pe pagina II-a)

Continuare de pe pag I-a.

dului național-țărănesc — și partidul liberal ori averescan — cari n'au făcut nimic pentru Basarabia, decât doar rău, să fie scoase cu fața curată. Căci guvernul Maniu a realizat deja până acum pentru Basarabia multe lucruri bune. Intâiu a desființat cenzura și starea de asediu, a pus ordine în administrația basarabeană și a ajutorat județele bântuite de foamete.

A semnat apoi pactul Litwinov, primul pas al recunoașterii Basarabiei de către chiar Sovietele.

Problema Basarabiei — dacă într'adevăr chestiunea Basarabiei e o problemă — trebuie rezolvată prin fapte pozitive cari să vină în ajutorul acestei provincii și nu prin acțiuni criminale ori prin exagerarea proporțiilor adevăratei situații.

De aceea campania presei liberale — care țipă ca din gură de șarpe că Basarabia clocote de revoltă și alte multe invenții scelerate — nu pot fi decât condamnate de către orice bun român din această țară.

Pentru că e inadmisibil ca din o problemă ca cea a Basarabiei care se încadrează în însăși structura ideei de unitate națională — să vie cineva, fie liberal ori averescan, și să facă o scabroasă afacere de partid, de ambiție și de vanități deșarte.

Bazil Gruia.

Inainte!

— Cum apreciază un cititor reapariția „Chemării".

Au trecut câțiva ani, decând primul număr al „Chemării" a văzut lumina zilei. „Chemarea, Chemarea tinerimii, ediție specială". Răsunau străzile Clujului cu aceste cuvinte, cari se ridicau sus, sus de tot, duse pe aripile nevăzute ale progresului și împrăștiate pe pământul României, ca parfumul de flori, dus pe aripele vântului de primăvară.

O pleiadă de tineri merituoși, cu gânduri sănătoase, munciau zi și noapte pentru a scoate gazeta, ce pentru noi devenise cu timpul hrana necesară, iar pentru alții un biciu cu șapte plesne, care izbia până la sânge, pe aceia cari mai târziu i-au suspendat apariția.

Eșiam dela Universitate pe la ora 12 și cer copiilor cari mă asaltau cu gazete, „Chemarea".

„S'a gătat cu „Chemarea" dom'le — îmi răspunde unul — au sistat-o averescanii".

„Liberalii măi", îl corectează altul. „Ei da, liberali ori averescani, tot un drac îi".

Am rămas foarte abătut. Deși, era o zi frumoasă, cu soare, aveam impresia că se face seară.

Trist și abătut, am rătăcit pe străzile Clujului, nebăgând în seamă că trecusem de mult de restaurantul unde obicinuiam să iau masa. Aveam impresia, că mă aflu după înmormântarea celui mai bun prieten.

Apoi s'a comentat „dispariția" ca o chestiune de actualitate. Pe urmă, câteva lopeți de pământ și totul parecă a întrat în lumea spiritelor; nu se mai vorbea de gazeta aceasta decât rar, mai rar, apoi de loc...

Deodată cu zilele de primăvară printre primele paseri călătoare se întoarce și „Chemarea". Ea n'a murit, a fost călătoare, a fost plecată și ea în țări calde și acum se reîntoarce la noi, cei cari o așteptăm de mult și cu nerăbdare. A trecut gerul, a trecut vremea rea, iar furtuna s'a potolit. La orizontul țării noastre, un nou soare și-a făcut apariția: acel al libertății și al dreptății. Deacum „Chemarea" nu va mai pleca mai mult. Ea va fi isvorul la care se vor adăpa toți cei însetați de adevăr, iar pentru „ceilalți" — actuali preoți ai ordinei — va fi și pe mai departe biciul cu șapte plesne. Buciumul „Chemării", chiamă la muncă pe toți aceia cari simțesc într'un singur fel.

Reîntoarcerea ei, e imperativul categoric al unei activități sănătoase, dusă în direcția unei purificări totale, în ogorul neamului românesc.

Onoriu Chețianu.

Constituția oprește...

(m) Și acum îmi mai răsună în ureche urletul unison al liberalilor, când dl Ministru de finanțe M. Popovici a vestit încheierea împrumutului suedez: Constituția oprește... constituția oprește...!!! Bătuți în luptă deschisă, și în lipsă de cel mai mic argument acceptabil, care putea să justifice atitudinea lor disperată, au recurs la sonora exclamație: constituția oprește. Speriați că vor fi înlăturați pe cale legală dela situațiile extra privelegiate ce și-a asigurat în decursul guvernărilor lor tiranice, și simțindu-se călcați pe „bătăturile" lor economice și financiare au urlat: constituția oprește.

Prin minunatul plan financiar al dlui M. Popovici, țării i-se deschide orizontul unei splendide ere financiară: Ca aceasta nu cum-va să se realizeze în dauna liberalilor — evident în acest caz în favorul țării — ei zbierau ca disperații: Constituția oprește.

Imi răsună în urechi și-i aud par'că și acum.

Constituția oprește....

Ce oprește constituția? Ea oprește abuzul, tâlhăriile, samovolnicia, ea oprește totul ce ar putea discredita neamul, ce-ar putea periclita unitatea statului și propășirea lui. Doar constituția — ca actul fundamental al statului — este *pentru* stat și neam și nu *contra* lor cum o interpretau liberalii, slugile lor averescanii și cum ar dori ei să sugereze opiniei publice și acum. Constituția oprește clar abuzurile autorităților, oprea ca cei câți-va sus puși să-și bată joc de o țară întreagă prin reprezentarea nedemnă a intereselor ei mari, constituția oprea categoric scurtarea bunurilor statului în favoarea celora care le administrau; da acestea le oprea, cei cari n'au ținut cont de aceste sfinte porunci azi urlă... invocând principiile constituției. — Liberalii și slugile lor averescanii cari timp de un deceniu perindându-se la putere rivalizau în călcarea constituției, iată-i transformați în *„apărătorii"* cei mai dârzi al actului fundamental al statului.

Fiind la putere afirmau că încălcarea constituției este un imperativ național, iar acum când partidul național-țărănist prin legalismul lui pronunțat a dovedit lumei că fiind constituția pentru neam, ea trebuia, trebuiește și va trebui respectată și că atâta vreme cât conducătorii țării nu se vor abate dela ea nici cu o iotă, răul va fi departe de țară și neam. Acum predică necesitatea respectărei ei, neputându-se reținea nici în opoziție de a *nu* face răul obicinuit pentru țară, vreau să bage ic între neam și actul său fundamentul servindu-se de logica lor sucită și ar vrea să demonstreze că constituția oprește... posibilitatea unei prosperări sigure și că chiar constituția oprește ceia-ce simte nouă zeci și nouă la sută dintre Români, că e cinstit e bine, sănătos, și românesc.

Nici o Constituție n'a stat de-a curmezișul intereselor unui neam, cei ce afirmă totuși contrariul, păcătuesc în contra neamului, iar când invocă constituția pentru cazuri de care nu se ocupă actul nostru fundamental ei comit o adevărată crimă națională.

La ce nu sunt în stare liberalii pentru a-și apăra pozițiile privilegiate?

Sunt în stare să facă și acte ce constituția oprește... *îndemn la acte contrare intereselor mari ale neamului.*

„Partidul național-țărănist și guvernul actual știu, că nu poate exista ordine fără libertate, libertate fără ordine, și amândouă nu pot exista fără legalitate.

„Guvernul este hotărât de a fi respectuos față de drepturile constituționale și față de libertățile egale ale cetățenilor și ale Națiunii, dar nu se va da înapoi de a menține ordinea cu orice preț și cu orice mijloace.

„O deosebire este între noi. Nouă ne ajung mijloacele legale și n'avem nevoe de cele, pe care le voiți".

„Nouă ne ajung aceste mijloace, fiindcă suntem ajutați de autoritatea morală și politică și de legătura sufletească, ce ne leagă de mulțimea muncitoare.

„Guvernul nu se va da înapi a-și face datoria pentru vecinicul ascendent moral al Națiunei române.

(Din marele discurs al dlui Iuliu Maniu).

Alarmiștii, alarmați.

Ziarul „La Nation Roumaine" scrie următoarele:

Constatând lamentabilul eșec al campaniei lor în privința Basarabiei, liberalii neagă că ar fi pornit-o și asvârlă oprobiul asupra partidului avarescan. Nu eu, ci altul. Procedeu îndestul de uzitat în unele cercuri.

Este adevărat că amicii generalului Averescu au partea lor de odios ridicul în campania de care vorbim, dar nu este mai puțin adevărat că liberalii au fost principalii instigatori. Coloanele gazetelor lor, o dovedesc în deajuns.

De altfel, chestiunea nu mai prezintă interes decât pentru învățământul care poate fi tras din ea. Acest învățământ este puțin încurajator pentru coaliția liberalo-averscană. S'a stabilit astfel că nu este de-ajuns ca o coaliție de partide reacționare să încerce să uzeze de știri false pentru a putea sdruncina situația unui guvern, a cărui forță rezidă în încrederea națiunii și în felul de-a ști să gireze afacerile publice. După de-abia trei luni de existență, guvernul Maniu, confirmat la putere prin sdrobitoarea majoritate a sufragiilor exprimate cu prilejul alegerilor, — a înscris la activul său succese a căror enumărare este inutilă, ele fiind în memoria tuturor.

Astfel stând lucrurile, interesul pe care îl are o fracțiune reacționară de-a submina temelia unui guvern democratic, este prea evident; acela, de-a nu lăsa opiniei publice posibilitatea de-a judeca democrația după actele sale, de-a împiedeca această democrație să-și realizeze programul, să o forțeze adică la o sterilitate care ar egala cu condamnarea ei.

Cum această reacțiune nu poate nega succesul guvernului eșit din democrația național-țărănească, reacțiunea încearcă să-i facă o viață imposibilă, inventând fapte inexistente pentru a le exploata în urmă contra lui.

Aceasta explică îndestul recenta campanie a liberalilor și averescanilor, privitor la starea de lucruri din Basarabia, campania a cărei lipsă de fundament nu a scăpat spiritelor obiective. Este adevărat că asemenea campanie va găsi totdeauna credit în cercurile animate de idei retrograde și de asemeni în cercurile interesate ca o revenire a unui regim propice tuturor prevaricațiunilor. Dar marea opinie publică nu se mai lasă înșelată de către amatorii de aventuri.

Liberalii, de data aceasta, și-au dat repede seama, în detrimentul lor de prostul joc pe care l'au făcut.

Alarmiștii sunt azi neliniștiți de propriile lor fapte și bat în retragere, bine înțeles, rezervându-și dreptul să reînceapă la prima ocazie.

Muncă zadarnică. Democrația nu se lasă impresionată; ea își continuă opera marilor realizări pe cari și le-a propus.

Aviz. Orice manuscrise se vor trimite pe adresa: Dlui *Bazil Gruia*, secretar de redacție la *„Chemarea"*, Str. Regina Maria 4. (Tipografia Națională) Cluj. Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază. *Redacția.*

O mărturisire de credință.

Acesta are titlul unui articol scris de un prețios istoric fripturist cu ocazia venirii la putere (de tristă memorie), a guvernului generalului Averescu — procreat peste noapte în sufrageria Porcului. „Mărturisire de credință" a fost un articol care prin conținutul lui scabros și condamnabil, mă face azi să reviu asupra lui — azi când istoria și-a pronunțat sentința în această chestiune. Și vă spun drept că nici odată n'am citit un articol care să-mi causeze mai multă revoltă, decât articolul susnumitului istoric.

Se spunea acolo că politica românească de după războiu după tatonări nenorocite de câți-va ani și-a regăsit drumul drept prin venirea la putere a partidului a cărui nume mi-e silă să-l mai amintesc și a cărui existență se va scoate în curând la mezat.

Se mai spunea că partidul național din Ardeal și-a trăit traiul, a avut un rol mare în trecut în luptele lui pentru desrobirea noastră, dar că acum nu mai înțelege cartea vremurilor, că e un partid de politică pasivă, etc.... o serie întreagă de infamii pe cari istoricul nostru le credea adevăruri descoperite de el într'un moment de inspirație. Era o pervertire a trecutului și o siluire a istoriei pentru a explica prezentul.

Vremurile au rămas tot tulburi și guvernul susnumit avut o viață scurtă. A avut o viață scurtă, pentrucă glasul acestui popor atât de mult neîndreptățit de vremuri și care neîncetat a luptat pentru drepturile sale la viață, cerea o ultimă rațiune a existenței sale: *dreptatea.*

In țara noastră avem un partid învechit care se bucură de un trecut și pe baza acestui trecut a pretins să guverneze în dauna noilor stări de lucruri.

E partidul liberal care niciodată n'a recunoscut votul universal, partid care timp de zece ani grație nu știu căror împrejurări a reușit prin fel de fel de sisteme străine de adevăratele cerințe ale poporului românesc, să sugrume viața noastră publică. Iar astăzi când s'a prăbușit împreună cu sistemele lui, noi suntem mai ales conștienți de prăbușirea partidului averescan care după cum se știe nu constituia decât un sistem de menținere a puterii în mâna liberalilor.

Cât despre teoria istoricului nostru după care înjghebarea fracțiunei fripturiste constituia o eră nouă în viața noastră politică, nici nu merită să ne ocupăm de ea. Facem doar o simplă constatare anume că istoria a evoluat altfel decât credea ilustrul sacerdot al trecutului îndepărtat și că partidul național din Ardeal care a luptat pentru menținerea sentimentului național în părțile subjugate timp de atâtea decenii, eșit învingător a privit laurii biruinții ca o datorie sfântă de sacrificii pentru consolidarea neamului într'un stat puternic.

Aceasta era, acum zece ani, deviza acelora cari s'au jertfit pentru un ideal să continue printr'o politică activă de mari realizări naționale. Astfel partidul național devenit mai târziu partidul național-țărănesc, a luat conducerea în ceasul ultim al desnădejdii noastre de popor exploatat de politica meschină a guvernelor de până acum.

Acesta e adevărul istoric care a rămas ascuns multor presupuși istorici, în slujba căruia s'a pus cu tot avântul ei inerent generația tânără din Ardeal.

Alexandru Crăciun.

Balul nostru.

Au mai binevoit a-și răscumpăra biletele de onoare dela balul „Chemării" domnii mai jos notați, cărora le mulțumim călduros: Dr. Augustin Bárdossy, advocat Timișoara Lei 500. Păr. Căpâlneanu, deputat de Turda 500. dl Grigore Pop — Gherla 100. Dr. Iuliu Chiș, advocat Marghita 500. Dr. Samuil Făcaș, pref. al jud. Storojinet 300. Dr. Gheorghe Dobrin, advocat Lugoj 500. Dr. AurelEțu, prefectul jud. Ciuc 1000. Dr. Nicolae Crăciun, prefectul jud. Trei-Scaun 500.

Scrisori din Roma.

Conform prealibiei noastre promisiuni, începem publicarea aşa ziselor „scrisori", cari redactate de prietenii nostri bine cunoscători a situaţiilor din străinătate, vor reoglindi pe scurt, concis şi pe înţelesul tuturora faptele mari de ordin politic, cultural, economic şi social din Apus.

*

Cu ocazia Bobotezei care şi aici e un mare praznic naţional societăţile caritative (şi cotidianele) au împărţit obiecte de prima necesitate pentru 40.000 copii — numai in Capitală. In acelea-şi proporţii s'a repetat gestul nobil în toate oraşele şi satele din Italia.

*

Prefecţii de judeţ, conform uzului introdus de Mussolini se întâlnesc într'o adunare oficială tot la trei luni, la dată fixă, pentru a coordona necesităţile locale, cu cele generale a ţării. Sunt cele mai productive conveniri.

*

In sala de concerte *„Augusteum"* a avut loc primul concert, al *„undelor musicale"* invenţie genială a francezului *Maurice Martenot,* bazată pe principiul vibraţiunilor radio electrice. Au fost executate bucăţi din Bach, Franck, Mozart, Levidis.

*

Cu mare fast a fost înaugurată seara *gigantică* a pompierilor din Roma, care dă posibilitate ca în câteva secunde pompierul să fie la înălţime de 60 metrii!!! (garantaţi).

*

Frigul neobicinuit, de care natura crudă i-a făcut părtaşi şi pe Italieni, dă mult de discutat, de scris în ziare şi de a înghiţi frig. Noi acasă în România aşa ceva facem 4—5 luni în fiecare an. Bine că noi nu ne pavăm camerile cu pietrii ca aici şi în plus avem sobe, nu ca aici. — Italia are scuză, căci e ţară sudică, în schimb termometrul arată şi minus 24.

*

Are ce are Ducele cu întărirea numerică a italienilor, dar avortul se pedepeşte cu o gravitate înspăimântătoare. In aceasta privinţă cuvântul cavaleresc „pardon" nu există.

*

Benito Mussolini, salvatorul Italiei, cu tot dreptul îşi exercită drepturile conferite de ţară cu o rară conştienţiozitate. Ajuns la capitolul financiar a crezut de cuviinţă să întrebe poporul său, că cine-i chemat mai mult a asana situaţia grea financiară din Italia... ca italienii? A apelat la sistemul de renunţare benevolă la titlurile şi rentele de stat. A avut ca'n totdeauna un rar şi răsunător succes. Nimic mai latinesc, deci nobil ca praznicul victoriei dela „Vittorio Veneto" când se ard în cadrele unor forme solemne titlurile oferite din suflet curat de Italieni... lui Benito Mussolini... adică Patriei lor.

„Ofertele către Tezaur" au luat proporţii nemaipomenite în istoria mărinimozităţilor şi patrioţilor. Un exemplu şi termin cu acest subiect. Un *anonim,* deci n'a vroit să i se ştie nici numele a contribuit, adică a trimis să fie *arse,* în favoarea statului bonuri şi datorii publice în valoare de *un milion lire.* O liră face cam nouă Lei. — Fălcoianu stă la închisoare 5 ani pentru a ispăşi 60 milioane în favoarea *lui.* Noroc pentru noi, că autoritatea naţiunei române a ştiut sublinia gestul lui, dându-i meritata recompensă. — Dar dela banditism până la oferte anonime în milioane e mult. Simt că Ţara tinde spre curentul mussolinian. Eu cred că nu e mult încă înainte.

*

Fiecare consiliu de miniştrii înseamnă pentru poporul italian un salt acrobatic spre propăşirea lui. Iată unul: Familia, maternitatea şi fiii Italiei sunt problema de prima importanţă. — Protecţia garantată prin legi a mamelor muncitoare e cea mai tipică lege a regimului fascist. Declararea zilei de „Crucea roşie" în care zi (odată la an) toate spectacolele, societăţile comerciale, industriale, comunicaţie, ferestră, fluviale, aeriană etc. simt obligate a aplica pe orice chitanţă ori bilet 5 la sută timbru caritativ, e cea mai umanitară lege posibilă.

*

Pentru coordonarea marilor interese industriale, se decretează înfiinţarea unui corp oficial al statului, corpul *experţilor industrial,* specializaţi aparte în secţii. Secţia mecanică, electrică, edilă, textilă, chimică, minerară, navală şi altele. Particulari, invertiţi cu titlu oficial, coordonează în modul cel mai patriotic necesităţile industriale cu cele generale a Ţării.

*

Ca român, ce ultim pasagiu a-şi putea fixa aici, ca marele şi nediscutatul succes artistic al compatrioatei noastre *Florica Cristo Foreanu,* dela Opera Regală din Roma. — Aplauzele frenetice, cu ocazia fiecărui spectacol a distinsei ambasadoare artistică a pământului românesc la Roma, pentru noi înseamnă tot câte un picur de lacrimă în ochi.... dar de mândrie şi bucurie românească.

A. Bihoreanu.

Pe marginea discursului dlui prim-ministru Iuliu Maniu.

Dl prim-ministru Iuliu Maniu a ţinut Miercuri la Senat unul din cele mai luminoase discursuri din câte i-a fost dat să cunoască Parlamentului românesc. Intr'o formă clasică şi de conţinut profund, dl prim-ministru a trecut în revistă toată viaţa politică actuală şi a atins în treacăt cu mare competenţă şi unele chestiuni trecute, cari sunt bine să fie cunoscute cât mai bine. In primul rând dl prim-ministru a pus la punct pe dl general Averescu — care fără nici o ruşine într'o şedinţă anterioară a spus unele minciuni şi prostii — cari în tot cazul nu i-au făcut cinste.

Toată lumea care a asistat sau cetit aşazisul discurs al dlui general Averescu a rămas adânc mirată de ceeace spunea generalul.

Şi la sfârşit doar cu atâta a mai scăpat, că fiecare îşi zicea: Lăsaţi-l sărăcul... E bătrân, etc.

In tot cazul dl prim-ministru Iuliu Maniu a dat o usturătoare lecţie de constituţionalism dlui general Averescu şi consoţilor dsale.

Dar dl prim-ministru a precizat şi alte chestiuni mult mai importante mai ales aşa zisa *„nelinişte din ţară"* invenţia liberalilor. Dl prim-ministru a arătat că în ţară e linişte şi că oricine ar încerca să tulbure ordinea se va isbi de măsurile fără cruţare ale guvernului care nu va tolera ca orice ambiţios să supraliciteze criminal marile probleme ale statului.

Acest avertisment — e cea mai crudă lecţie amatorilor de aventuri — cari au crezut că dacă guvernul Maniu e reprezentantul libertăţii civice, va tolera ca aceasta libertate să fie împinsă până în marginea anarchiei şi a bunului plac. Liberalii să ia bine seama, căci opera lor criminală în chestiunea Basarabiei, nu va putea fi lăsată nesancţionată. Căci nu e o chestiune de partid, ci de mare importanţă naţională.

Dar dl prim-ministru a precizat şi alte lucruri foarte interesante şi a restabilit unele adevăruri istorice, motolotite şi ascunse până azi.

Regretăm că spaţiul nu ne permite să dăm în întregime discursul dlui prim-ministru, am citat din el doar câteva fraze foarte importante, dar orice s'ar zice acest discurs rămâne printre marele discursuri de gândire politică profundă şi de sănătos suport moral — care nu se găseşte în alte discursuri. Acest discurs este un eveniment în istoria noastră politică de după răsboiu.

Biletele de onoare

dela balul „Chemării" se răscumpără pe adresa dlui Dr. V. V. Tilea, deputat Calea Regele Ferdinand 38. Mulţumita publică se face în coloanele acestui ziar. Sumele întrate se vor întrebuinţa pentru ridicarea unui monument lui Simion Bărnuţiu.

O formulă caducă:

Agresivismul economic.

Departe de mine gândul de a voi să confirm sentinţa pusă de academicianul francez Marcel Barrès, *în gura marelui* Ernest Renan *şi în virtutea căreia „orice tânăr trebue să debuteze în viaţă cu insulla pe buze".*

Totuşi un sentiment de revoltă mă încearcă acum când inexorabilităţi de circumstanţă mă forţează să schiţez un crochiu de bilant pentru economia românească din ultimii 10 ani.

Cel mai filantrop economist va recunoaşte că nu s'a făcut nimic — absolut nimic — aşa că nu trebue să fii neapărat tânăr ca să nu fii mulţumit cu realizările înaintaşilor. Disreţul celor mai elementare reguli de economie politică a guvernat despotic patrimoniul naţional şi dacă bilanţul se soldează cu un deficit formidabil, este a se atribui exclusiv acestei cauze, care prin diversitatea manifestărilor ei în multiplele compartimente de activitate economică, au îndreptăţit cândva un specialist, dotat ca intuiţia conjuncturilor favorabile, dl Virgil Madgearu, *să vorbească cu mult fond de adevăr despre* „Turtucaia economiei româneşti".

Refacerea economiei noastre a fost şi a rămas o problemă eminamente naţională şi se pune astăzi la ordinea zilei cu toată insistenţa, pentrucă de fapt se punea încă de mult, însă într'o formă mai atenuată, ca să nu zic, mai puţin alarmantă.

Temporizările, sau soluţiunile prost aplicate, i-au agravat numai rezolvirea integrală şi dacă ieri erezia plutea încă în mirajul unei revalorizări utopice, astăzi pe buzele tuturor românilor conştienţi de măreţia idealului înfăptuit, trebue să apară suprema deviză: salvarea economiei româneşti.

Erezia a fost naturală — şi mai mult sau mai puţin explicabilă — în perioada imediat de după răsboiu, când am continuat să considerăm inamicul din războiu, inamic de pace, tratându-l ca atare.

Pe o astfel de doctrină simplistă am eşafodat întreaga noastră politică economică post-belică, schimbând numai aspectul de manifestare: în locul agresivismului militar, am avut un agresivism economic.

In această confuzie rezidă geneza celebrei formule: „prin noi înşine" — aplicată cu atâta tenacitate în politica noastră economică.

Că a fost o imposibilitate, realităţile brutale ne-o demonstrează până la evidenţă. Experimentările multiple ne-au costat prea mult, aşa că abandonarea ei a constituit o inexorabilitate ce s'a impus inevitabil.

Pentru ţară — „prin noi înşine" — a fost o erezie economică în care ne-a antrenat fatal răsboiul, iar pentru economistul consumat o utopie, o formulă caducă...

Gh. I. Popescu.

Auto-prohodul generalului Averescu.

Generalul Averescu şi-a pricinuit singur trecerea dsale dintre viii politici, în rândurile morţilor — cari nu mai au nici un contact cu lumea reală. In discursul de mai bine de 5 ore pe care l-a ţinut în Parlament dl General Averescu şi-a făcut propriul prohod politic, întrezărit de altfel de mult.

In tot decursul discursului dsale inascultabil — generalul n'a reuşit să susţină nici un punct de vedere precis, n'a reuşit să acuze — ceeace îi era intenţia — cu nimic pozitiv guvernul naţional-ţărănesc şi la sfârşit s'a trezit sărmanul din acuzator — acuzat cu drept cuvânt şi dovedit ca patron al unor flagrante ilegalităţi şi nereguli din timpul guvernării dsale.

La ripostele şi la învinuirile pe cari i le-au făcut dnii miniştri, Madgearu, Vaida şi Mirto, dnul general Cioc de vată n'a putut îngâna decât vorbe fără sens şi fără nici o valoare convingătoare...

Dl general Averescu a vrut să dovediască (?!) că guvernul actual a sugrumat libertatea alegerilor şi a violat Constituţia — dar când i s'au amintit morţii dela Ruşi şi jandarmii pe cari i-a întrebuinţat dsa în alegeri, dl general *Cioc de vată* a pălit ruşinat, a roşit şi s'a încurcat penibil în nişte răspunsuri, cari l'au degradat şi mai mult.

N'a fost destul că din partidul averescan au plecat membrii cei mai distinşi ca dnii: Garoflid, Petrovici, Manoilescu şi Gr. Filipescu, acum soarta îl urmăreşte chiar pe generalul Averescu şi-l face să se compromită categoric prin discursuri scâlciate, stupide, fără formă şi fără fond, cari au în ele ceva funerar, ceva de moarte...

Moartea politică a generalului Averescu...

Prohodul partidului averescan.

Emil Teleacu.

Către organizaţiile chemăriste din Ardeal.

Pentru ca ziarul nostru să poată reoglindi cât mai perfect şi interpreta cât mai fidel acţiunea chemăristă, punem cu plăcere la dispoziţia organizaţiilor, coloanele noastre.

Rugăm în consecinţă organizaţiile, să desemneze câte un chemărist, pentru a colabora la acest ziar. Colaboratorul delegat odată cu primul articol să binevoiască a ne trimite şi procura primită dela organizaţie pentru ca să ştim deosebi corespondenţii şi colaboratorii oficiali, *de către cei ce doresc a colabora în mod individual. Aceasta diferenţiere între colaboratori, o credem necesară numai pentru cazurile de comunicări colective.*

*

Organizaţiile sunt rugate a recruta abonaţi noui pentru ziarul nostru, căci nimic nu ne poate întări mai mult în credinţele noastre, ca interesul crescând ce ni se arată şi faţă de ziar. — Adresele nouilor abonaţi *să se trimită pe adresa dlui: P. Borteş, administratorul ziarului „Chemarea", Str. Regina Maria No. 19 CLUJ.*

După „Siringi" altă hoţie: „Sirius"!

(g.) După descoperirea imenselor fraude din chestiunea siringilor — zilele acestea în contul partidului „poporului" a ieşit la iveală o nouă învârtială. O nouă hoţie, o nouă fraudă a piraţilor cari şi-au bătut joc în 1926 de cinstea şi averea acestei ţări...

Dl Ministru Virgil Madgearu, întrerupând interpelarea sarbădă a dlui general Averescu a desvelit această chestiune în modul cel mai crud când s'a adresat faţiş generalului şi i-a spus: *„D-le general, lăsaţi chestiunile neserioase. De ce n'aţi dat dovadă de seriozitate şi de atenţie în timpul guvernării dv? Noi însă nu vom tolera niciodată ceeace s'a petrecut sub D-voastră, când în casa partidului poporului au intrat 5 mii de acţiuni ale societăţii petrolifere „Sirius" prin manipulaţiuni ce vor fi lămurite la parchet. Cazul e acum în cercetare şi veţi avea de dat lămuriri pachetului".*

Cazul e cu atât mai grav cu cât el desvăluie o dureroasă stare de lucruri, petrecută sub dictatura averescană.

Acest caz schiţează o funestă mentalitate a partidului averescan, care întrebuinţa puterea politică ce-i-s'a încredinţat în trecut uneori, pentru a-şi îmbogăţii partizanii în mod ilegal.

La acuzarea precisă a dlui Ministru Madgearu, dl general Averescu a răspuns că nu se impresionează.

Nu ne mirăm de acest răspuns când bine este ştiut că dl general Averescu este patronul grozavei afaceri a siringilor de 300 milioane şi poate a altor hoţii nedescoperite. Deci cum s'ar impresiona de un fleac de 5 milioane!

Cum apreciază strălucitul ziarist Ion Vinea „Chemărismul".

Intr'un articol „Eşafodul din Carpaţi" publicat în ziarul „Curentul" distinsul ziarist *Ion Vinea* are câteva luminoase aprecieri asupra mişcării „Chemării Tinerimei Române" din care reproducem câteva pasagii:

„Partidul „naţional" singur, a strâns la luptă o ţară întreagă. Meritul însă al acestei ralieri, care s'a afirmat în opoziţie şi continuă astăzi dela putere, nu revine numai şefilor. Isbucnirea de conştiinţă într'o unică şi războinică flacără se datoreşte câtorva mii de tineri, dăruiţi cu aceeaşi chemare şi spirit de jertfă ca şi Iuliu Maniu. Un trup îşi creiază, prin mii de vieţi succesive prin milenii, armele să se apere şi să dăinuiască. Un neam îşi înalţă pe lângă un grai şi o rugăciune, tinerimea care să i-o strige şi să i-o poarte în priviri, ca în nişte steaguri. *„Chemăriştii"* din Cluj continuă să fie organul de propagandă şi de ofesivă al Ardealului.

Ritmul lent, cerbicia massivă a milioanelor de plugari, răbdarea lor comprimată, s'au deslănţuit în acest tineret magnific cu o forţă sălbatecă. El e fulgerul care naşte din cremenea mută, când e isbită. Ne gândim la elanul care doarme necunoscut, într'un explozibil.

Sunt, la universitatea din Cluj, fiinţe în cari se frământă energia ca o suferinţă. Măşti chinuite de succesiunea emoţiilor dealungul trăsăturilor sensibile, pe sub aspra faţă bronzată. Ochi ageri, de idealuri agresive şi de hotărîre latentă. Au, unii din ei, în tot momentul, expresia, tensiunea celor cari de-abia s'au oprit după un match de viteză. Gesturile lor au precizia şi categoricul descărcărilor. Curaj, înfruntare, dispreţ de moarte, isvorăsc în ei dintr'o forţă adâncă, ce-i umple fără nici un adaos inutil, de raţiune.

S'a văzut ce poate acest tineret, anul trecut, la Alba-Iulia, Ardealul era o massă electrizată pe care uzurpatorii au cetit: „Nu atingeţi! Pericol de moarte"!

Ion Vinea.

Regionalism...

(m) *Lămurit odată punctul de vedere al partidului naţ.-ţărănist, cu privire la graniţele istorice a provinciilor, la aşa zisul regionalism, dăm publicităţii cu multă mulţumire sufletească un caz tipic de „regionalism" petrecut la Satu-Mare. Il subliniem pentrucă faptul mai varsă lumină şi asupra concepţiei generaţiei tinere — a chemăriştilor sătmăreni. Iată faptul simplu dar eclatant. S'a făcut o numire în justiţia din Satu-Mare; un ardelean a fost avansat şi a fost preterat un „regăţean". Tineretul de acolo aflând despre numirea şi preterarea de mai sus, a intervenit la toate competinţele, pentru a se inverti situaţia. Au cerut categoric avansarea „regăţeanului" şi neglijarea ardeleanului. De ce? Ni se spune clar; pentrucă aşa o cer meritele, priceperea şi vocaţia celor doi concurenţi. Ce-i ce au speculat patriotismul local al ardelenilor, taxându-l acesta drept regionalism numai şi numai pentrucă aşa cereau interesele lor de partid, pot să depună armele lor meschine. Cazul de mai sus n'a fost inscenat, nici comandat el* a fost simţit.

Nu e singurul caz, nu e nici izolat, este de dată foarte recentă şi e foarte semnificativ. Să se ştie.

Sinecuriştii.

Buruiana aceasta, ce a caracterizat atât de mult flora liberală, odată cu venirea noastră la guvern a şi întrat în fază de putrefacţie.

Amicii noştri politici ne informează, că în ultimul timp totuşi s'ar fi detaşat dela centre mai sus ori mai jos puse, la serviciile din provincii câteva exemplare de sinecurişti. Bănuiam imediat cam despre ce poate fi vorba, şi nu ne-am înşelat în supoziţia noastră. Oamenii vechiului regim menţinuţi în posturile lor, datorit spiritului legalist al guvernului, în loc să se mulţumească de tratamentul delicat de care cei mai mulţi au beneficiat în mod absolut nevrednic, se pun şi lucrează la discreditarea binefăcătorilor lor, vârând pe câte un client politic ori nemotenie, ca prin surpriză, la câte un serviciu. Nu se pot împăca nici decum cu gândul că ce a fost, a trecut... şi că se poate verifica şi câte o schimbare de guvern fără a semăna buruiana odioasă: *sinecuriştii.*

Sinecuriştii — adică funcţionarii fără nici un alt rost decât a roade bugetul săracuţ al statului — formează în stat cel mai odios şi cel mai periculos element. Este odios pentrucă nereprezentând de obicei nici o altă valoare intelectuală, ca aceia de „menţinut" având însă la spate pe şeful şefului în al treilea grad, aroganţa i-a fost principala cararacteristică, prostia a doua. Este periculos căci simţindu-se părtaş în orânduirea vieţii de stat, confundând priceperea neexistentă cu serviciul, îl discredită pe acesta. Prost, odios, arogant, deci şi fără rost. De ce să-i ţină statul?

Noui adesiuni pentru „Chemarea Tinerimii Române".

„Chemarea Tinerimii Române" — organizaţia politică care a contribuit în cea mai largă măsură la desrobirea Ardealului şi a ţării din oligarhia liberală şi averescană, este fericită că poate anunţa noui adesiuni la programul şi ideologia sa — semn că menirea ei încă nu e complect terminată.

„Chemărismul" trăieşte viu în sufletul acestui Ardeal bântuit până ieri de toate ticăloşiile şi pentru împiedecarea lor în viitor toţi oamenii de bine se simt datori să se înscrie în *„Chemarea Tinerimii Române"* care va păzi întotdeauna patrimoniul sfânt al principiului de legalitate şi cinste.

Ca ilustrare a celor de mai sus dăm azi *telegrama* tineretului naţional-ţărănesc din judeţul Timiş-Torontal constituit la începutul acestei luni. Iată telegrama:

„Chemarea"

Cluj.

„Tineretul naţional-ţărănesc din judeţul Timiş-Torontal care s'a constituit azi, vă trimite salutările cele mai *cordiale".*

Preşedinte: **Amos Pop.** Secretar: **Eugen Dascălu.**

Noi, din parte-ne nu putem decât să dorim fraţilor din Timiş-Torontal aceleaşi salutări cordiale şi să rugăm pe Dumnezeu să-i ajute în nobila muncă pe care au început-o alături de toţi bunii români: *fericirea ţării.*

„Chemarea".

Săracul Bihor,

locuit de cei mai blajini oameni, a fost sortit în trecut să fie trambulina tuturor derbedeilor cari au exploatat şi necinstit acest neam pentru a face un salt dela frontiera de vest până în inima Bucureştilor, în casa depe dealul Mitropoliei. Şi-au bătut joc de acest sărman Bihor toţi *Octavienii* şi toţi *Traianii,* cari azi au întrat parcă în pământ. Bihorul a rămas liniştit şi curăţit de păcătoşi; dar numai pe o clipă. După o jumătate de an de linişte, Bihorul s'a trezit cu un nou concurent la trambulina politică Bihor-Bucureşti.

Cine e? Pentru cine militează nou venitul? Trebue să fie vre-un Iuliu Caesar, după Traian şi Octavian, urmând ordinea de vitejie a împăraţilor romani.

Nu! Noul concurent la recordul saltului în Bihor e d. *Nándor-Hegedüs* — doritorul de a cuceri provincia trambulină, pentru a se vedea aşezat la masă cu Contele Bethlen şi alţi magnaţi în clubul din Bucureşti şi într'o limuzină luxoasă gonind spre parlamentul din dealul Mitropoliei.

Intru început credeam, că este adeptul Dr-lui Fischer şi luptă, pentru conaţionalii săi? Dar din cuvântările ce le rosteşte la întrunirile publice, ce le ţine în fiecare sat, — în faţa blajinilor bihoreni deprinşi deja de mult cu aştfel de lucruri — reiesă, că dl Hegedüs ca un trubadur medieval s'a aliat cu bogatul aristocrat şi îi serveşte interesele, contra ideologiei naţiei sale.

Oare care este motivul, că partidul maghiar se foloseşte de Nándor Hegedüs, pentru a se stabili în Bihor? Care e motivul, că Nándor Hegedüs, se foloseşte de blajinii Bihoreni, faţă de partidul maghiar? Intrebări cu tâlc. Cert e că un evreu, pentru naţia sa, luptă din idealism, iar pentru streini....

O să aşteptăm confirmarea viitorului.

Fulg.

Concursurile de frumuseţe

(at) *Tema ne interesează numai sub raport naţional. Nu vom discuta oportunitatea acestor concursuri. Scopul lor mărturisit, cel nemărturisit nu ne interesează. Vom sublinia însă greşala mare care viciază valoarea absolută a concursului de frumuseţe, bazându-se pe un principiu greşit, pe* principiul comparaţiei. *Este o absurditate că oraşul Veneţia e mai frumos, ca Roma, ori că o pereche de cisme sunt mai frumoase, ca două mere, ori invers, neavând baza de comparaţie. Tot aşa este o greşală fundamentală a compara o frumuseţe blondă cu una bruneţă, este de-adreptul un* non sens *a compara o frumuseţă clasică a Eladei cu o frumuseţă anglo-saxonă.*

Cum ar fi apoi culmea absurdului extinzând acest sistem comparativ în a stabili frumuseţile femenine pentru lumea întreagă... Ar fi nostim de tot compararea — pentru a stabili frumuseţa absolută — unei malaieză cu o negroaică, una „albă" şi cu o japoneză: Ce-i exagerat nu-i sănătos.

Putându-se stabili un „typ" de frumuseţe absolută, *şi asemănând concurentele cu acel model, ar mai avea rost decretarea, uneia sau alteia dintre concurente, ca cea mai frumoasă pe continent ori... pe lume, fiind cea mai apropiată „typ"-ului model de frumuseţe. Altfel aceste concursuri nu servesc,* sub raport internaţional, *decât la comentări şi aţâţări nejustificate între popoare.*

Concursul de frumuseţe în cadrele unui neam pare ceva nobil şi distractiv, extinderea lui pentru continent ori... lumea întreagă este un non sens *dăunător. — Despre acest subiect, atât.*

Poşta Redacţiei.

Dr. Bretan — Satu-Mare. Regret dar n'am primit articolul semnalat. Sper că-l voiu primi şi voiu primi şi altele.

Andreiu Herţău, plugar — Comăneşti, jud. Bihor. Peste câte-va săptămâni veţi primi instrucţii precise şi până atunci Vă puteţi constitui provizoriu. Mulţumesc pentru interesul mare ce-l porţi „Chemării". Am primit lista celor 98 abonaţi noui, li se va trimite şi Nr. 1. Mulţumim.

Amos B. — Beiuş. N'am renunţat de loc la preţioasa Dv. colaborare. Redactând un ziar, se poate colabora şi la altul. Dv. aveţi lucrări literare pe care ori-cum le-aţi ascunde, noi nu renunţăm a publica câte-va din ele. Ştim cu preciziune că sunt de o rară valoare literară. Aşteptăm câte-va din ele.

Accidentul prefectului din Bihor.

Cu mult regret am aflat despre accidentul de automobil, al dlui *Dr. Iosif Maiorescu* apreciatul prefect al *Biharei.* Cazul e de regretat cu atât mai mult, încât accidentul s'a întâmplat, chiar în serviciu, adică pe vremea ce mergea la acele obicinuite inspecţii la sate, prin cari în scurtă vreme va putea pune „rânduială" în administraţia judeţeană (numită de fostul prefect liberal Dr. C. Pavel: „giunghelul lui Moşoiu". Sperăm a-l revedea în scurt timp pe dl prefect în plină sănătate la postul dsale de comandă, în fruntea judeţului.

Miss Cluj. La concursul de frumuseţe din judeţul Cluj a fost clasificată de cea mai frumoasă: dşoara *Ieia Maior* stud. litere, câştigând premiul întâiu.

Aprecieri asupra reapariţiei „Chemării".

Primim dela un grup de intelectuali din Satu-Mare: „Reapariţia „Chemării" ne bucură mai mult, decât chiar pe cei mai strânşi legaţi de ea. Noi aci lucrăm din răsputeri pentru a pune echilibru în treburile stricate 10 ani dearândul. Lucrăm, dar mai avem cu duiumul ce să curăţim, şi trebue să Vă declarăm că o bună parte a speranţei schimbărilor necesare le-am depozitat în Dvoastră.

Vom veni într'ajutorul Dv, cu lucruri folositoare pentru Ţară, la susţinerea cărora, Vă rugăm a depune sârduinţa Dv. cunoscută."

*

Mulţumim tuturor acelor amici şi cetitori ai noştri, cari prin interesul lor au provocat acel ***suprem semn de recunoştinţă*** *în urma căruia deja după primul număr, ne vedem nevoiţi a urca tirajul nostru.*

Scrisori dela Redacţie.

Rubrică permanentă condusă de redactorul nostru special Tutankamen.

Vasile Greţu — morar, com. Teiuţolbi. Greşeşti frate dragă. Atunci mai repede cred că n'a fost Tancred. E imposibil ca trecând pelângă moara Ta din drum, să nu ţi fi furat cel puţin o piatră de moară din cele trei ce ai în faţa morii. N'a fost Tancred. Altfel bolnav se făcea

Unui Venter. O regretabilă confuzie de nume. Nu Dta ai fost primit în partid. Ce face Misnajewszky şi Schultze? Partidul naţ.-ţărănist, n'are porţile din dos pentru cei cari se jenează să între în partid pe poarta principală, pe poarta cinstei şi a curajului convingerilor. Decâte ori se poate cineva înscrie şi „de serie" într'un partid? In Vechiul Regat e o zicală: „depinde dela dobitoc". Atât ne trebuia să Te primim în partid c'apoi să fii văzut cum venea după Dta şi *Cloşca.*

Miss Cluj. Eşti Dta frumoasă, nici vorbă Dar credeţi că numai fetele şi femeile sunt frumoase? Să vedeţi ce va fi la Concursul de frumuseţi pentru bărbaţi. Dl *G. B Ţuică* deja si-a rezervat No. 6, fericitul număr cu care Dta ai devenit pe drept cuvânt aşa de fericită, învingând la concurs.

Ing. Kálmán. Legile româneşti admit ca furniturile către stat să le facă şi românii chiar de vor fi aceştia români prin sânge şi tradiţie. — Intreţinerea cfr. din Cluj cui îi aparţine? In Ungaria cum se fac aceste lucruri?

D. Şef de oficiu P. T. T. Cluj. N'ar fi bine ca funcţionarii arestaţi să deschidă un birou P. T. T. la închisori? Zece sau douăzeci inşi, câţi sunt deţinuţi până acum, ar putea descurca serviciul ptt. pentru o mare parte a Clujului Dealtfel Vă roagă Ţutankamen să interveniţi să nu se mai aresteze atâţia angajaţi dela oficiul Cluj, căci azi mâine în lipsă de personal, vom fi nevoiţi a fugi noi particularii cu scrisorile noastre.

Cetiţi şi răspândiţi „CHEMAREA

Redactor responsabil: Dr. A. T. MUREŞAN

Tipografia Naţională S. A., Cluj, Str. Regina Maria No. 4